

Temu: *Sága Ringhofferů*

Ringhofferové, „FRANTA“ DOLEŽAL A RGC VOLEŠOVICE

Ing. František Ringhoffer, toho jména čtvrtý v řadě, převzal rodinnou firmu když mu bylo 35 let. Strojírenské impérium proměnil v moderní akciovou společnost. Po první světové válce sahalo od vysočanské Pragovky až k Vagonce Studénka a kopřivnické Tatře. Od narození muže, který stál u kolébky českého golfu, letos uplynulo 145 let...

K rodinným zámeckým sídlům ve Štíříně, Kamenici, Olešovicích – Hvězdě a Lojovicích patřily kromě 240 ha pozemků i pivovar ve Velkých Popovicích, měděný hamr, pila, cihelna a další menší podniky, pořizované postupně od dob, kdy jeho pradědeček *František I.* (saský Němec vyučený kotlářem ve Vídni) vyrazil na vandr a zakotvil v Praze s pronajatou řemeslnou dílnou na měděné kotle. Dědeček *František II.* ji rozšířil a proměnil v továrnu výrobu

cukrovarských a pivovarských technologií, za což se mu dostalo mnoha rakouských vyznamenání. Stal se poslancem Českého sněmu a v pokročilém věku byl povýšen do šlechtického stavu. Otec *František III.* rozvinul zejména výrobu vagonů – od osobních, nákladních, jídelních i salonních až po pražské tramvaje či petřínskou lanovku. Ani jeho neminula nejvyšší společenská uznání, když byl r. 1892 jmenován doživotním členem Panské sněmovny...

Z Británie do Volešovic

Náš člověk se v období před první světovou válkou – jako nefalšovaný příslušník pražské smetánky a bonviván každým coulem – vášnivě věnoval nejmodernějším sportům, zejména rozvíjejícímu se automobilismu a (kromě fotbalu, hokeje a tenisu) také golfu, u nás do té doby prakticky neznámému. Importoval jej z Velké Británie, kde se s ním seznámil, se stejně přirozenou samozřejmostí a systematicky, jako to ostatně činil s tehdejší špičkovou strojářskou technologií. V oboře olešovického zámečku začal před r. 1913 podle vlastních plánů budovat golfové hřiště pro své potěšení ze hry s rodinou, přáteli a známými, mezi nimiž golf neúnavně popularizoval. Hovorový název „Volešovice“ používali Ringhofferové pro jednu z osad, tvořících správní obvod obce Kamenice na Benešovsku, podle německého jména „Wolleschowitz“, běžného ještě na mapách stabilního katastru z konce XIX. století...

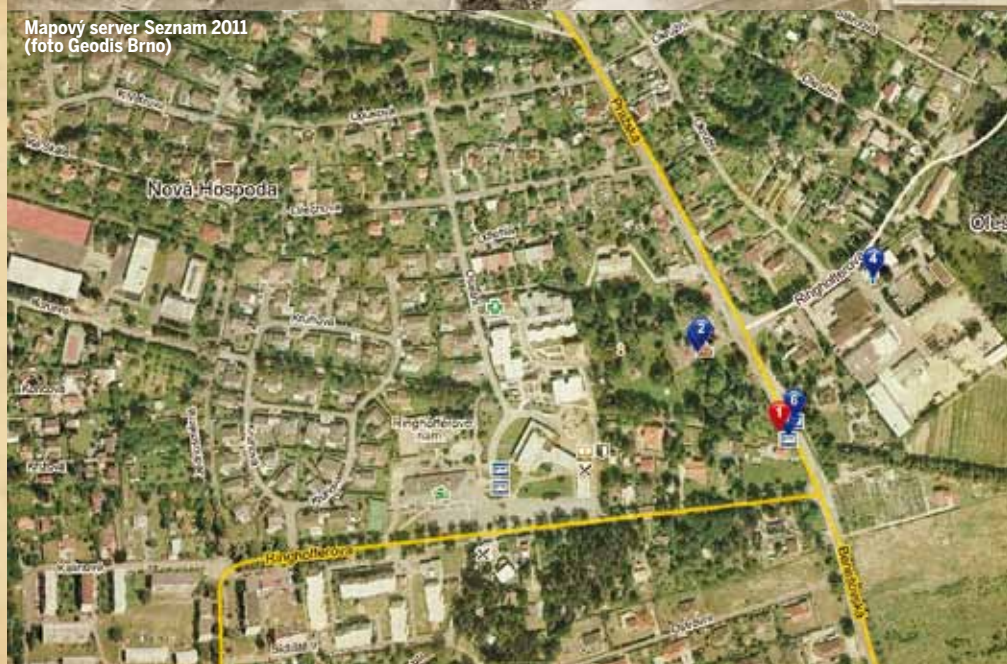
O hřišti samém toho víme relativně málo – s výjimkou srpnové noticky v Tennis-Golf Revue roč. 1928 nikdy nebylo podrobněji představeno v domácím ani zahraničním odborném tisku. Rozkládalo se v bloku, dnes vymezeném na severu ulicí Opukovou, na východě Pražskou a Ringhofferovou, na jihu Korunní a na západ až za ulici Jednosměrnou – v místech až mnohem později zastavěných kulturním domem, několika panelovými „bytovkami“ a nejnověji prvním z přípražských satelitních sídlišť rodinných domů, jak je patrné z běžně dostupné ortofotografie (zámeček je zde označen číslem 2).

Golf pro společenské účely

Abychom si vůbec dokázali udělat představu o hřišti, použili jsme svoji obvyklou pracovní metodu: průzkum v archivu VGHÚ Dobruška. Nalezená letecká fotografie pochází z prvního vojenského snímkování dané lokality v r. 1949. Na obrázku bohužel nejsou patrné – tou dobou již několik let zarostlé – dráhy. Nejdále přežívajícími markanty jsou i zde písčité bunkery. Hřiště mělo zprvu jen tři jamky, posléze pět, než bylo koncem 20. let rozšířeno na devět reverzních drah,

Archivní letecký snímek 1949
(foto VGHÚ Dobruška)

Mapový server Seznam 2011
(foto Geodis Brno)

Temu: Sága Ringhofferů

Baron František Ringhoffer, kol. r. 1932 jako předseda Golfového svazu ČR

takže se dalo hrát jako hřiště 18jamkové. Tento stav popisuje zmíněný článek v TGR. Mimo jiné se v něm uvádí, že „některá odraziště jsou umístěna přes cestu nahore na svahu, což dává hezké možnosti“. Pocházejícím průzkumem a porovnáním obou záběrů se lze jen dohadovat, zda v uvedené poznámce šlo o dnešní ulici Ořechovou ...

Začátkem 20. let se Fr. Ringhofferovi společně s dalšími smíchovskými továrníky Ing. J. Jahnem a H. Lechnerem, advokátem JUDr. K. Dimmerem a bankéřem Dr. R. Preissem podařilo ustavit tzv. zařizovací výbor pražského Golf Clubu. K oficiálnímu založení GCP pak došlo 15. března 1926. Fr. Ringhoffer byl zvolen prvním jednatelem spolku, v jehož vedení pak strávil následujících 15 let. Funkci předsedy jeho výkonného výboru zastával od r. 1934 až do své smrti v r. 1940. Do klubu přivedl řadu osobností. Za všechny jmenujme alespoň místopředsedkyni GCP a mecenášku golfu Z. M. Havránkovou, se kterou – za věrné pomoci dlouholetého sekretáře Ing. J. Charváta – vytvořili neobyčejně dělný tým.

Pro Starý Motol nakreslil první plán hřiště a navrhl také budovu klubovny. Spolupracoval na tvorbě všech Stanov GCP, do kterých postupně prosadil „akcionářský“ princip rozhodování ve vazbě na

výši členských vkladů. Byl členem redakční rady pionýrské publikace *Pravidla a zvyklosti golfu*, obsahující nejen překlad pravidel R & A, ale i pětijazyčný golfový slovník. Kniha vyšla péčí GCP v r. 1929. Dlouhodobě usiloval o získání pozemků vhodných pro nové hřiště. Po desetiletém bloudění se je nakonec podařilo zakoupit v Klánovicích. S vynaložením mimořádného ekonomicko-organizačního úsilí tam bylo v krátké době vybudováno nové hřiště, na které se klub v polovině r. 1938 přestěhoval ...

Volešovické hřiště sloužilo především společenským účelům. Zajížděli sem politici v čele s Janem Masarykem, bankéři Petschkové stejně jako velkopřumyslníci, z nichž jmenujme například těšínskou rodinu „uhlobaronů“ Larischů.

Volešovické hřiště sloužilo především společenským účelům. Zajížděli sem politici v čele s Janem Masarykem, bankéři Petschkové stejně jako velkopřumyslníci, z nichž jmenujme například těšínskou rodinu „uhlobaronů“ Larischů.

K častým hostům patřili sportovci – zejména tenisté a hokejisté. Jen výjimečně však bylo hřiště svědkem ryze sportovních událostí – ve druhé pol. 30. let se ovšem stalo dějištěm několika meziklubových utkání, zejm. RGCV versus GCP či GKL, ve kterých za „domácí“ tým nastupovali nejčastěji Ringhofferův bratranec Felix a jeho syn František (V.). V osobu se hřištěm nedílně spjatou časem vyrostl syn popovického kováře František Doležal, jehož přirozený sportovní talent Ringhoffer rozpoznal a podporoval. Jeho kariéru prvního českého profesionálního golfového trenéra popisujeme na jiném místě...

Středoevropské centrum golfu

Od začátku 30. let stál Fr. Ringhoffer v čele snahy o vytvoření národní golfové autority. V dubnu 1930 byl za GCP jmenován do *Výboru pro záležitosti golfového svazu* a v prosinci příštího roku nominován a krátce nato zvolen jeho předsedou. Svaz vytvořily Golf Club Praha, Golfový klub Líšnice, Golfový klub Piešťany a krátce předtím ustavený Ringhoffer Golf Club Volešovice. Dne 10. června 1934 se v Olešovicích konalo druhé meziklubové utkání GCP–RGCV. Zvítězilo družstvo GCP výsledkem 5,5:3,5 bodu a odčinilo tak porážku z roku 1932. K tomuto vítězství mu vydatně pomohli i hráči GKL Hanno Tonder a Dr. Ferdinand Tonder. Čerstvý maturant H. Tonder se utkal s Fr. Ringhofferem ml. Po první devítce na tom byli oba hráči stejně. Pak však Hanno spustil „ohňostroj svého golfového umění“ a zvítězil 5:4. V roce 1934 se RGCV střetl rovněž s GKL. 17. června 1934 se konalo utkání v Líšnici, které skončilo těsným vítězstvím volešovicích 5:4.

Po vítězném vystoupení dua Ringhoffer ml. – Schubert v I. ročníku Středoevropského poháru dvoučlenných družstev (ještě v barvách GCP) následovala série úspěchů volešovicického družstva. V roce 1934 se II. ročníku Středoevropského poháru ve Vídni zúčastnila dvě česká družstva, a to GCP, který pohár obhájoval, a RGCV. Za GCP startovali S. Schubert a J. Lüftner, za RGCV Fr. Ringhoffer ml. a od GCP vypůjčený J. Bečvář. Soutěže se zúčastnila dále dvě vídeňská družstva, a to družstvo International Country Clubu Vídeň a Wiener Golf Clubu, družstvo Kärtner Golf Clubu, rumunské družstvo International Country Clubu Bukurešť, za které hrál výborný Američan Wadworth, který byl celkově nejlepší, a jugoslávské družstvo Golf Clubu Brioni. Bohužel slabší výkon J. Lüftnera připravil družstvo GCP o první místo a obhajobu loňského prvenství. Vítězem Středoevropského poháru v roce 1934 se stalo družstvo International Country Clubu Vídeň-Lainz ve složení K. Hammes a Ing. Gross. Druhé skončilo družstvo GCP, třetí International Country Clubu Bukurešť, čtvrté RGCV, páté Wiener GC, šesté Kärtner GC a poslední družstvo GC Brioni.

V roce 1935 se Středoevropského poháru ve Vídni opět zúčastnila dvě česká družstva, jedno z GCP, druhé z RGCV. Družstvo GCP, které se této soutěže zúčastnilo již potřetí, nastoupilo v sestavě J. Lüftner, S. Schubert. Pod hlavičkou RGCV nastoupil Fr. Ringhoffer ml. a z GKL vypůjčený H. Tonder. Hrál se na dvou hřištích – v Prateru a v Lainzu. Zvítězil rumunský tým, za který hrál výborný Američan, který ještě před několika lety byl stavěn do reprezentačního týmu USA. Na druhé místo skončil Wiener Golf Club, na třetím RGC Volešovice, na čtvrtém GCP, na pátém International Country Club Wien-Lainz, na šestém Kärtner Golf Club a na posledním, sedmém, Golf Club Brioni. Ačkoli (oba dva) západočeské lázeňské kluby sice zprvu stály mimo svaz, ke sblížení s nimi ve druhé pol. 30. let pomalu docházelo a zejm. mariánskolázeňské hřiště počalo přebírat iniciativní roli středoevropského golfového centra, kterou do té doby hrály Piešťany. V r. 1937 se naši delegáti zúčastnili v Lucembursku ustavujícího shromáždění Evropské golfové asociace (EGA). O rok později navštívil ČSR její předseda major P. C. Burton. V Ringhofferově a Charvátově doprovodu navštívil mj. nové klánovické hřiště, o němž pak velmi příznivě referoval na zasedání EGA i rozsáhlým úvodníkem v srpnovém vydání magazínu *Golf Illustrated*.

Strmý pád bez šance pomoci

Rok 1938 byl pro našeho muže vyvrcholením jeho letité dobrovolné (velmi často spíše dobročinné) práce. Z tohoto golfového Olympu však vedly již všechny cesty strmě dolů – nedávná smrt jediného syna, neblahé politické okolnosti a zhoršující se vlastní zdravotní stav – to vše začalo výrazně omezovat Ringhofferovy aktivity. V období let 1939–1940 se sice ještě věnoval dokončovacím pracím na klánovické klubovně a podílel se na vytvoření tamního lesního hospodářského plánu, na veřejnosti se však už moc neobjevoval. V květnu 1940 ještě svolal do Klánovic valnou hromadu Českomoravského golfového svazu. Na říjnové výborové schůzi vystoupil naposledy. Tématem jeho referátu byla – jak jinak – informace o stavu prací na hřišti. Dne 30. listopadu 1940 zemřel ve věku 66 let.

Volešovicický golfový klub zanikl velmi rychle po smrti barona Ringhoffera v r. 1940. Z původních členů rodinného RGCV válku přežili E. Serenyi-Ringhofferová a Felix Ringhoffer. Oba svůj život dožili v Rakousku. Hřiště nepřežilo svého zakladatele o moc déle. Zpustlo ještě během války. Dlouhé roky – až do šedesátých let – zde kamenické děti, hrající si na

Švestka cup 1932: H. Tonder, Dr. Graubard, B. Bauer, S. Schubert, Fr. Ringhoffer ml., J. Lüftner a sedící Fel. Ringhoffer (foto *Golf in der Tschechoslovakei 1932*)

Temo: Sága Ringhofferů

Slouhý toky — až do šedesátých let — zde kamenické děti, hrající si na podmáčených loukách mezi zbytky toho, co bývalo zámeckou oborou, v nikam nevedoucí aleji či v nahodile roztroušených zemních prohlubeninách nacházely poztrácené golfové míče...

podmáčených loukách mezi zbytky toho, co bývalo zámeckou oborou, v nikam nevedoucí aleji či v nahodile roztroušených zemních prohlubeninách, bůhvíproč vyplněných pískem, nacházely poztrácené golfové míče...

Sportsman každým coulem

Všichni, kdo Fr. Ringhoffera osobně znali, jej chválili jako člověka vnímavého k osudu druhých, se silně rozvinutým sociálním citěním, jako sportmana každým coulem – s mimořádným smyslem pro fair play. Přátelská povaha mu usnadňovala přenášet se i přes nejrůznější ústrky, jimiž ho – coby nefalšovaného představitele velkoburžoazie, ale i nepřehlédnutelnou, vpravdě marciální figuru – častovali oponenti zejména z řad mladých, levicově orientovaných golfistů. Odpovídal na to po svém: kromě domovského GCP sponzoroval i další nemajetné kluby, financoval stále nové a nové soutěže, do kterých věnoval nespočet cen a putovních pohárů, organizoval nejen turnaje, ale i společenský život ve středoevropském kontextu.

Při tom všem v sobě nezapřel technokrata. Obdobně jako před lety kvůli volešovickému hřišti neváhal poslat F. Doležala na zkušenou do Anglie, později zase nechal z USA do Klánovic přesídlit špičkového greenkeepera českého původu Josefa Truhláře. O zodpovědnosti, kterou za jeho osud cítil, nejlépe svědčí usnesení z výborové schůze

v září 1938. Zbylé členy vedení GCP v něm osobně zavázal, aby se o stárnoucího správce a jeho rodinu postarali v případě, že by jej klub už nemohl dále zaměstnávat...

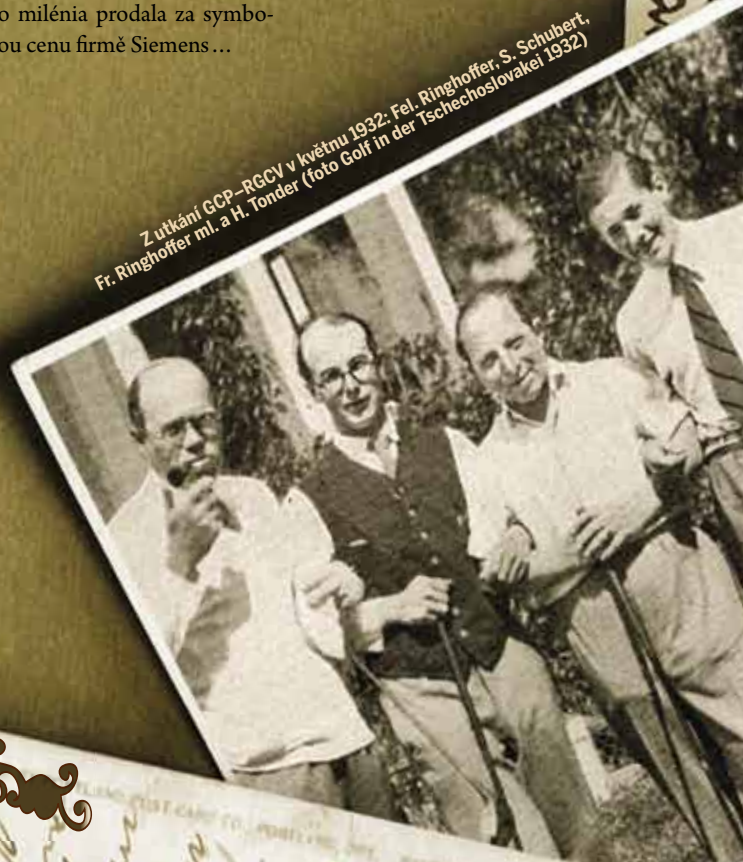
...a gründer českého golfu

Čím Fr. Ringhoffer vlastně byl? Spíše lokomotivou než vagonem firmy Ringhoffer – Tatra, jejichž výrobou (údajně největší na světě) se republika chlubila ještě 50 let po jeho smrti. Poté, kdy ji nejprve zkonfiskovala jeho rodina, protože v r. 1939 přijala říšskoněmecké občanství, přivedla fabriku (už pod „krycím názvem“ ČKD – Tatra) *zu grunt*, jak říkáme my Češi. Začátkem 90. let ji pak vystěhovala ze Smíchova na Zličín, aby ji v prvních letech nového milénia prodala za symbolickou cenu firmě Siemens...

Ať byl kýmkoli, proč bychom si jej ve zkratce – sice nepříliš spisovně, zato snad výstižně – nemohli charakterizovat prostou česko-německou větou: **Franz Ringhoffer byl gründerem českého golfu!**

Předávání poháru TGM vítězi Mezinárodního mistrovství 1939 v Klánovicích H. Tonderovi

Z utkání GCP-RGCV v květnu 1932: Fel. Ringhoffer, S. Schubert, Fr. Ringhoffer ml. a H. Tonder (foto Golf in der Tschechoslovakei 1932)

AUDIENCE

Grand Cru Classé

Bordeaux 2009

Pražský hrad 9. a 10. února 2012

Châteaux: Palmer, Angélu, Figeac, Pichon Comtesse,
...a dalších 30 vín kategorie Grand Cru Classé z legendárního ročníku 2009
v jedinečné degustaci za přítomnosti majitelů
a sklepmistrů z jednotlivých châteaux
v Rothmayerově sále Pražského hradu.

Předprodej vstupenek bude zahájen 11. 11. 2011 na www.audience-bordeaux.cz

Pořadatel akce

Merlot^{gr}

www.merlot.cz

Partneři akce

SCHOTT
ZWIESEL

Bordeaux365.com

Barrière

Informace a rezervace vstupenek na
www.audience-bordeaux.cz nebo na info@merlot.cz

Temata: *Sága Ringhofferů*

Franta Doležal – profi trenér No. 1

Píšeme-li o (V)olešovicích, nelze nezpomenout zde působícího prvního českého profesionálního trenéra golfu Františka Doležala.

Narodil se 7. července 1906 jako jedno z osmi dětí kováře v popovickém pivovaru. Nebyl tam sládkem, jak mylně uvedl ve své *Historii čs. golfu* Ivan Vávra, ani nepracoval na zámku jako dvorní kočí, což je nejběžněji tradovaná zkomolenina většiny autorů (kterou osvětlíme v dalším textu), nýbrž vyučeným zedníkem. Jako řada jiných výrostků ze sousedství i on si příležitostně přivydělával coby hledač míčů a nosič holí na místním golfovém hřišti.

Baronu Ringhofferovi neuniklo přirozené sportovní nadání jednoho z caddies a začal v něm zájem o golf cílevědomě povzbuzovat. Když nabyl nesporného přesvědčení o jeho talentu, rozhodl se využít jej ve svých službách a poslal ho „na zkušenou“ do Anglie. Zde se Františkovi dostalo špičkového golfového školení, takže se vrátil jako kvalifikovaný učitel golfové hry. Ve svých 25 letech se tak stal rodinným trenérem a sparring-partnerem dynastie Ringhofferů. Na společenském žebříčku povýšil natolik, že se mohl dovolit v r. 1929 oženit a pomýšlet na založení rodiny.

Panský kočí železnice

Franz Ringhoffer si mladého muže oblíbil natolik, že z něj učinil svého osobního asistenta, který jej léta doprovázel nejen při sportovních příležitostech, ale i na služebních cestách, na honech a při nejrůznějších dalších společenských příležitostech. Tento vášnivý automobilista (a sám majitel několika automobilek) byl mj. známý také tím, že na cesty po republice z úsporných důvodů zásadně jezdil vlakem – a auta používal jen na kratší vzdálenosti či pohyb v cílových městech. Při těch příležitostech fungoval František často i jako řidič neboli „panský kočí“. Z této přesmyčky mohla – podle našeho názoru – vzniknout i ona (v úvodu citovaná) Vávra nepřesnost, kterou pak všichni další „golfovní historikové“ bezelstně opisovali... Nejlepším důkazem Doležalových herních schopností jsou umístění na otevřených mistrovstvích ČSR v letech 1935 až 1938. První tři se hrála v Mariánských Lázních, čtvrté na novém hřišti v Karlových Varech. Všechna měla kvalitní mezinárodní konkurenci. Na prvním skončil na 25. místě výkonem 330 ran (86 + 76 + 89 + 79), na druhém byl 17. (89 + 85 + 90 + 98 = 362), na třetím skončil na pěkném 13. místě (78 + 77 + 80 + 79 = 314) a na posledním obsadil 10. místo (79 + 76 + 886 + 90 = 331). Po odjezdu anglických trenérů GCP G. Wilsona a Ch. Warrena z protektorátu opustil Olešovice a přestěhoval se, zřejmě na Ringhofferův popud, coby asistent greenkeepera Truhláře a trenér v jedné osobě, na nové klánovické hřiště, kde s manželkou obývali zahradní domek...

„Houlin“ na jedničce

V době před narukováním na vojnu zbývajícího (německého) trenéra Wolfa, který do Klánovic přišel z Piešťan, sehrál s ním řadu exhibičních zápasů. Ač v pokročilém věku na golf i Klánovice zanevřel a nevpomí-

*Poslední roky na hřišti směl již jen spírávat.
Svým odhodláním bránit je třeba s brokovnicí v tuce se ovšem
nijak netajil... Z třídní porážky golfu v r. 1952
se nikdy nezpamatoval.*

nal rád, kolega „Wolfi“ byl čestnou výjimkou. K nejoblíbenějším Doležalovým historkám patřilo, jak jeden z takových zápasů, zahájený za mimořádné pozornosti sázejících diváků, rozhodl svou *hole in one* hned na první jamce, po čemž soupeř zápas vzdal – a všichni se odebrali mohutně oslavovat do klubovny...

Jako „profík“ se zúčastnil i řady zahraničních soutěží. Ze Švýcarska například přivezl dvě vítězství za sebou. Poprvé vyhrál krásné hodinky – a podruhé zase mimořádnou sadu japonských holí. Tento bag pak dlouhá léta pietně uchovával a opatroval jako oko v hlavě. Až někdy v 60. letech jej – možná jako výraz rezignace na golf – pravděpodobněji však spíše na důkaz pacientovy vděčnosti, věnoval známému urologovi doc. Pačesovi...

Persona non grata na traktor

Rok po smrti svého patrona se František (v r. 1941) s manželkou odstěhovali z golfově vyhasínajících Klánovic zpět do Struhařova – do domku, kam předtím, přesvědčen o skvělé profesionální perspektivě, kynoucí mu na novém hřišti, přestěhoval tchyni... Do konce války pak pracoval na kamenickém panství. Po osvobození se všichni, plni nadějí, vrátili zpět do Klánovic. Populární „Franta“ trénoval především mládež a caddies. Ač byl mezi golfisty uznávaný, pro svoji příslušnost ke „starým strukturám“ byl pro nové vedení klubu *persona non grata*. Poslední roky na hřišti směl již jen spravovat. Svým odhodláním bránit je třeba s brokovnicí v ruce se ovšem nijak netajil... Z třídní porážky golfu v r. 1952 se nikdy nevzpamatoval. Ještě na poslední soupisce zaměstnanců ČGK, kterou A. Štika převáděl personál Českého golfového klubu pod křídla Sokola, figuroval na prvním místě. Uplatnění v tělovýchově se pro něj ale nenašlo. Pro své přátelství se „západním letcem“ Ivem Tonderem nebyl sice (po jeho emigraci) zatčen

Trenér nevěřičně zkoumající míč, kterým mu klient způsobil bolus na čele...

a uvězněn jako jeho bratr Hanno Tonder, ale dostal na vybranou: „*Do dolů – nebo na traktor?*“ Coby opravdový kočár si zvolil traktor, na němž pak ve službách JZD brázdil středočeskou zemědělskou krajinou dalších 30 let.

Na přesnost, nebo na dálku?

O golfu pak už skoro nikdy – ani doma – nemluvil. Poté, kdy se zbavil sady japonských trofejních holí, zbylo mu jen staré skotské železo č. 2 a pár tréninkových míčů. Pouze jednou, někdy v polovině 70. let, se nechal struhařovským sousedem Ing. Kadlečíkem přemluvit, aby nádobíčko vytáhl na zahradu. „*Na přesnost, nebo na dálku?*“ zeptal se jen. A pak s ním, tehdy už jako více než sedmdesátiletý, po 25 let dlouhé pauze, k nadšenému úžasu řady přítomných diváků, předvedl – jako opravdový golfový kouzelník – několik mistrovských úderů a zase ji uklidil...

František Doležal zemřel 21. srpna 1982 ve věku 76 let. Jeho starší syn Josef, nadějný golfista – vítěz jednoho z posledních klánovických turnajů *caddies* – zemřel předčasně ve svých 29 letech na srdeční selhání. Mladší syn Tom opustil Klánovice s rodiči jako čtyřletý, takže nebyl golfem vůbec dotčen. Zůstal s rodinou ve struhařovském domě. Léta pracoval na štiřinském zámku, dokud byl ještě zařízením ministerstva školství (resp. než byl „výhodně“ směněn s ministerstvem zahraničí). S novou dobou a novými lidmi se vypořádaly i nové, marketingově orientované a poněkud zavádějící teorie „o štiřinské golfové stopě“. Pokračování tradice tam sice bylo nesporně přeneseno a s ní i jméno posledního z žijících Ringhofferů – Emanuela – k tomu bylo vypůjčeno. Na samém principu věci, tj. historické příslušnosti golfového hřiště RGCV do Olešovic – Hvězdy, sídla „*starého hvězdného*“, jak místní pamětníci dodnes důvěrně nazývají otce Fr. Ringhofferů st., to však nemůže nic podstatného změnit.

INZERCE

Shangri-La Hotel *****

Abu Dhabi

Cena 54.990 Kč/os.

cena zahrnuje:

zpáteční přímou letenku (v nejnižší knihovácí třídě)* z Prahy včetně tax, 7 nocí v hotelu s polopenzí ve dvouložkovém pokoji, 4x green fee ve všední den (Abu Dhabi Golf, Saadiyat Beach, Yas Links, Emirates Golf Club), zpáteční transfery z letiště, vízum, pojištění, přepravu golfových holí

cena nezahrnuje:

transfery na hřiště

platnost nabídky:

do 15.11. počet míst omezen

Golf Planet
cestovní kancelář

Golf Planet s.r.o. - cestovní kancelář
Dělnická 213/12 (Rosmarin Business Center)
170 00 Praha 7 (7.patro)
Tel./fax: +420 266 316 740
Hotline: +420 774 436 911

info@golfplanet.cz, www.golfplanet.cz

*U letů na pravidelných linkách může dojít k navýšení ceny letenky v závislosti na době nákupu letenky a aktuálních volných místech v letadle dle knihovácí tříd.

Temata: Sága Ringhofferů

Mistr roku 1930 s Masarykovým pohárem

František Ringhoffer junior

– první česká hvězda

Britové mají prototyp zázračného golfového dítěte v Youngu Tomu Morrisovi, ale stejně populárním byl ve své době např. i další syn slavného otce – Willie Park, jun. Třpyt naší domácí hvězdy zářil nejsilněji sice jen dvě sezony, ale prvenství mezi dlouhou řadou dalších československých a českých národních golfových legend jí už nikdo nevezme.

František Ringhoffer ml., někdy též označovaný jako V. (stejně jména v rodinné dynastii), se narodil 27. září 1902 baronu Františku Ringhofferovi a Leopoldině Klein von Wisenbergové. Golf pravděpodobně začal hrát na soukromém hřišti v Olešovicích (dříve: *Wolleschowitz*) hned po jeho zřízení, tedy v jinovišském věku, nějakých 13 let. Jeho sportovní vzestup v dalších letech se časově kryje s počátkem působení rodinného trenéra Františka Doležala.

Jako se špičkovým hráčem se s Fr. Ringhofferem ml. tedy poprvé setkáme až později, v relativně již zralém věku 27 let – a to na historickém podzimním motolském turnaji ke „znovuotevření“ hřiště v roce 1929. V nejvýznamnější soutěži tohoto turnaje Švestka Golf Cupu obsadil druhé místo za exmistrem Rakouska F. Grossem. Tento Švestka Cup, pánské mistrovství Golf Clubu Praha, byl proponován jako předchůdce mistrovství ČSR a „... byl přístupný všem amatérům československé příslušnosti, jakož i diplomatům v ČSR sídlícím“.

Národní mistr i mistr GCP

Největších úspěchů dosáhl mladý Ringhoffer v sezoně 1930. V tom roce se stal prvním národním mistrem republiky a prvním držitelem putovního mistrovského poháru darovaného pro tuto soutěž prezidentem republiky T. G. Masarykem. Předtím v Jarním klubovém turnaji zvítězil hned ve dvou soutěžích, Pánském handicapu a Krátké hře. Úspěšně pokračoval i v podzimní části golfové sezony. V nejkvalitnější soutěži motolského Podzimního turnaje, Švestka Cupu, oplatil porážku exmistru Rakouska F. Grossovi z předchozího roku a stal se vedle národního mistra rovněž i mistrem GCP. Vítězství v tomto turnaji je cenné zejména i tím, že se ho poprvé zúčastnili i hráči z dalšího nového českého klubu, Golfového klubu Líšnice.

Dobrymi výkony pokračoval i v sezoně 1931, i když již pod tlakem rychle narůstající konkurence dalších vycházejících hvězd, především Sáši Schuberta a Hanno Tondera. Z kraje sezony

zvítězil v Jarní soutěži na jamky s vyrovnáním a v další soutěži, o nejpřesnější přihrávku. Ve III. ročníku Švestka Cupu, který se však hrál jako I. otevřené mistrovství Golf Clubu Praha ve hře na jamky zvítězil ve finále nad S. Schubertem až na 20. jamce. Předtím porazil i H. Tondera.

Klubový život, jak má být

Z výsledků je zřejmé, že i v roce 1931 byl českou jedničkou mezi muži, i když jen těsně před Sášou Schubertem, který vyhrál 2. národní mistrovství na rány. Tímto rokem však jeho pozice české golfové jedničky končí. V roce 1931 rovněž poprvé přichází informace o vytvoření nového Ringhoffer Golf Clubu Volešovice (RGCV). Podle zveřejněného programu soutěží mělo dojít 28. října 1931 k utkání mezi družstvy RGCV a GCP. Mělo proběhnout zhruba tři neděle po prvním utkání dvou českých klubů, GCP a GKL. Nakonec k němu zřejmě nedošlo, protože o něm není žádná zmínka. K prvním utkání RGCV a GCP došlo až 22. 5. 1932 v Olešovicích. Domácí zvítězili 2:1. Fr. Ringhoffer ml. porazil v domácím prostředí S. Schuberta.

Meziklubové vztahy se rozvíjely i mezi RGCV a Golfovým klubem Líšnice. Dne 26. června 1933 vyjelo závodní družstvo GKL do Olešovic k meziklubovému utkání s RGCV. Výsledek se bohužel nedochoval. 1. července se hrála odvetna na Líšnici. Opět nevíme, s jakým výsledkem. Pro historii je však důležité, že k těmto meziklubovým sportovním stykům docházelo a že spoluvytvářely sportovní a společenské prostředí českého golfu.

Pro historii je důležité, že docházelo k meziklubovým sportovním stykům a že spoluvytvářely sportovní a společenské prostředí českého golfu.

Kdo byli členové nového RGCV? Byli to baron Fr. Ringhoffer st., jeho syn Fr. Ringhoffer ml., jeho dcera Elizabeth Serényi-Ringhofferová a jeho bratranec Felix Ringhoffer. Všichni jmenovaní byli současně členy Golf Clubu Praha a někteří jeho čelními představiteli. Proto také GCP reprezentovali na sportovním poli, pouze při utkáních GCP s RGCV hráli za barvy svého rodinného klubu. V sestavě RGCV se v pozdějších letech objevili i dva Angličané, Mr. William Dobson a Mr. Percival Butler. V případě potřeby si RGCV půjčoval k hostování hráče buď GCP, nebo z GKL.

Rodinný klub v dobrých rukách

Junior nehrál jen v Praze a okolí, ale rovněž úspěšně reprezentoval československý golf na mezinárodní scéně. Prvním takovým startem našich hráčů bylo v roce 1931 meziklubové utkání GC Praha a Country Clubu Wien (Lainz) ve Vídni. Pod hlavičkou GCP sem bylo vysláno družstvo složené z nejlepších hráčů GCP (Fr. Ringhoffer ml., S. Schubert a kons. Lechner) a GKL (H. Tonder, S. Tonderová). GCP zvítězil vysoko 5,5:2,5 bodu.

Velkým úspěchem skončil i jeho první start ve Středoevropském poháru v roce 1933. Ve dnech 21.–28. května se konal ve Vídni I. ročník turnaje dvoučlenných družstev. Zúčastnily se ho týmy International Country Clubu Vídeň (ICC), Vídeňského Golf Clubu (WGC) a GC Praha. GCP byl reprezentován dvěma svými nejlepšími hráči, Schubertem a Ringhofferem. Pražští hráči vyrovnanou hrou v této soutěži zvítězili se ziskem 7,5 bodu. Na druhém místě skončil ICC Vídeň (7 bodů), na třetím WGC (6,5 bodu). Hrál se dvě kola na rány a bylo stanoveno pořadí jednotlivců. Za první místo byl získán 6 bodů atd., za poslední, šesté místo jeden bod. Schubert se dělil o 2. a 3. místo a získal 4,5 bodu, Ringhoffer za 4. místo získal 3 body. V dalších ročnících Středoevropského poháru (1934–1935) již úspěšně reprezentoval rodinný klub, ať už s „vypůjčeným“ partnerem J. Bečvářem, či H. Tonderem – jak detailně popisujeme v jiné části textu.

První porážku ve hře na jamky utrpěl junior od nové nastupující generace hráčů jako obhájce titulu na 2. mistrovství GCP na jamky (Švestkův pohár), které se konalo 26.–29. května 1932. Přihlášeno bylo 15 hráčů. Mezi hráči se objevilo další jméno, Jan Bečvář. Již v prvním kole se spolu utkali Tonder a Lüftner. Tonder zvítězil se dvěma nad. Do druhého kola postoupili i další favorité, Ringhoffer i Schubert. Postoupil i Bečvář. Ve druhém kole se utkal Tonder s Bečvářem a zvítězil těsně „1 up“. Bez boje postoupil do semifinále Fr. Ringhoffer. Dalšími semifinálníky byli Schubert a Fel. Ringhoffer. V semifinále se Tonder utkal s Fr. Ringhofferem a zvítězil „1 up“. Ve druhém semifinále porazil Schubert Fel. Ringhoffera 5/3. Finále tedy spolu sehráli dva hráči nové, nastupující generace. Zvítězil Tonder 5/3.

Se svým nástupcem na trůně H. Tonderem (vlevo)

O postavení Fr. Ringhoffera ml. po sezoně 1933 vypovídá nejlépe oficiální pořadí nejlepších hráčů: S. Schubert (HCp 7), H. Tonder (11), Fr. Ringhoffer ml. (11), J. Lüftner (11), J. Bečvář (18)...

V roce 1934 se postavení Fr. Ringhoffera ml. na tomto neoficiálním žebříčku dále zhoršilo. Dokládá to výsledek Švestka Cupu, pánského mistrovství GCP na rány. Zvítězil S. Schubert (159) před J. Bečvářem (165), J. Lüftnerem (169), H. Tonderem (171) a Fr. Ringhofferem ml. (179).

Rychlý konec „Bubáka“ Ringhoffera

Dne 4. června 1937 se rozšířila nečekaná smutná zpráva. František Ringhoffer ml. náhle zemřel ve věku nedožitých 35 let. Trpěl ledvinovou chorobou. Poté, kdy mu lékaři byli nuceni odebrat jeden orgán, se jeho stav tak dramaticky zhoršil, že nezbylo než odebrat mu i ledvinu druhou, což již bylo ve své době fatální. Všechny české golfisty tato zpráva silně zasáhla. František byl znám a oblíben pro svoji přátelskou povahu. Za všechno o tom svědčí i fakt, že akceptoval všeobecně rozšířenou přezdívku „Bubák“. Jako o *Bubáku* Ringhofferovi se o něm také všude hovořilo a ještě mnoho let se na něj takto vzpomínalo.

Ze sympatií k jeho osobě vznikla v roce 1938 celonárodní meziklubová soutěž družstev nazvaná *Memoriál Fr. Ringhoffera ml.*, do které se spontánně přihlásily všechny kluby tehdejšího Československa. Pro úvodní zápasy byly stanoveny tyto dvojice: ISC Carlsbad proti GC Marienbad, RGC Volešovice proti GK Lišnice, GC Praha proti GK Třemšín a GC Brno proti GC Piešťany. Z první dvojice vyšel vítězně Marienbad, z druhé Volešovice, ze třetí překvapivě Třemšín a ze čtvrté Piešťany. V dalším kole porazil Třemšín Piešťany a stal se prvním finalistou. K utkání Volešovice proti Marienbadu však již nedošlo. Odtřazením Sudet od republiky odešel GC Marienbad ze soutěže, takže RGCV postoupil bez boje. K finálovému utkání však již také nedošlo pro odstoupení Volešovic. I. ročník této soutěže byl potom formálně ukončen až v roce 1940 prohlášením Třemšína vítězem. Během války byla tato soutěž dále hrána mezi kluby z Prahy, Lišnice, Třemšína a Brna.

Ze sympatií k jeho osobě vznikla v roce 1938 celonárodní meziklubová soutěž družstev nazvaná Memoriál Fr. Ringhoffera ml., do které se spontánně přihlásily všechny kluby tehdejšího Československa.

František Ringhoffer junior neměl tak jednoduchý život, jak by se na syna slavného otce mohlo zdát. Zcela jistě mu jej nezjednodušovaly pověsti o jeho menšinové orientaci, navzdory kterým se v r. 1936 oženil se slečnou Nádhernou, ani chatrné zdraví, které jej tak brzy zradilo. Vlastní houževnatou pílí a především svými sportovními výsledky si vydobyl čestné přední místo v historických tabulkách československého golfu.